

Chiarini

I.
Qui no sap esser chantaire,
braire
deu quant aug lo ver sonar
clar
e qant son per tot mesclat
prat
e·l rozal del mati s'espan
blan
sobre l'erba josta·l sauza.

II.
Non aus semblan ni vejaire
faire
q'eu l'am, ni l'aus desamar
ar
q'en amor son drut mirat
fat
e·il fals amador ab engan
van
cui amor engann? e bauza.

III.
Non es reis ni emperaire
gaire
qe l'ause·l mantel drechar
var,
ni far q'agues acatat
grat.
Ric me fai la noig en somnian,
tan
m'es vis q'en mos bratz l'enclauza.

IV.
Lai n'irai el seu repaire,
laire,
em peril qom de passar
mar;
si de mi no·il pren pitat,
bat
fer freg. Las! Tan la vau pregan
qan

ni ja ren de leis no m?en jauza.

V.

Si no·m vol amar m?amia,
dia,
pos eu l?am, s?il m?amara
ja:
q?eu sui al seu mandamen,
gen
li serai, si·m vol retener,
ver
li dirai q?autres i menta.

- letto 1095 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/chiarini-5>